

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla 4. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Madách Olivér ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** felperesnek - ... és ... **jogtanácsos** által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** I. rendű és dr. Rakonczai Éva ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** II. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. július 4. napján kelt 14.P.22.115/2007/17. számú ítélete ellen a felperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek fejenként 30.000 (Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás során felmerült 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes a **cím 1** alatti társasházi ingatlan egyik lakásának tulajdonosa. A többi lakás az I. rendű alperes tulajdonában áll. A II. rendű alperes kezelője az ingatlannak.

A felperes kereseti kérelmében 18.000.000 Ft kártérítés egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket figyelemmel arra, hogy nem tették meg a tőlük elvárható állagmegóvási és karbantartási munkálatokat, így a felperes tulajdonában álló ingatlan lakhatatlanná vált, értéke jelentősen csökkent.

Az elsőfokú bíróság mulasztásos ítéletet hozott, a felperes kereseti kérelmét a Pp. 141. § /2/ és /6/ bekezdésében foglaltak alkalmazásával elutasította. Kifejtette, hogy a felperesnek már a keresetlevélben meg kellett volna jelölnie, hogy melyek az alperesi károkozó magatartások, és az erre vonatkozó bizonyítékokat meg kellett volna jelölnie. Az a rendelkezésre álló biztosítási és rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a felperes ingatlanát 2007. január 15. és október 15-e között több károsító tényező érte, így viharból kialakult tüzeset, továbbá ismeretlen harmadik személyek lopása is. Ilyen körülmények között az a felperes feladata lett volna, hogy a több károsító tényező közül konkrétan megjelölje az alperesi jogellenes károkozó magatartásokat, erre azonban nem került sor. A felperes két ízben kapott felhívást a hiányosságok pótlására, a Pp. 141. § /6/ bekezdésében írt jogkövetkezményekre történő figyelmeztetés mellett. A felhívásokat követően a felperes nem nyilatkozott, még az ingatlan állagromlását sem részletezte. Szakértő kirendelését és tanúk meghallgatását kérte ugyan, bizonyítás elrendelésére azonban csak akkor kerülhetett volna sor, ha a felperes pontosan megjelöli, hogy az alperesek milyen magatartását tartja károkozó jogellenes magatartásnak, és annak következtében konkrétan milyen kára keletkezett.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, fenntartva az elsőfokú eljárásban általa előterjesztetteket. Ezen túlmenően - szabadságára hivatkozással - bírói felhívás ellenére sem terjesztett elő részletesebb indokolást. A másodfokú tárgyalás elhalasztását betegségére hivatkozással kérte.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérték, ennél bővebb nyilatkozatot arra figyelemmel nem terjesztettek elő, hogy a felperes fellebbezését részletesen nem indokolta. Az I. rendű alperes kifejezetten ellenezte a másodfokú tárgyalás elhalasztását.

A fellebbezés alaptalan.

A Pp. 121. § /1/ bekezdés c./ pontja értelmében a felperesnek már a keresetlevélben meg kell jelölnie az érvényesíteni kívánt jog alapjául szolgáló tényeket és azok bizonyítékait. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy miután egyértelmű adatok merültek fel arra, hogy a perben érintett ingatlant több, és részben az alperesek magatartásán bizonyosan kívülálló károsodás érte, így az a felperesnek lett volna a kötelezettsége, hogy konkrétan megjelölje az alpereseknek tulajdonított károkozó magatartásokat. A bíróság a Pp. 3. § /3/ és /4/ bekezdésében foglalt kötelezettsége teljesítéseként a felperest felhívta a hiányok pótlására, és két ízben a Pp. 141. § /2/ és /6/ bekezdése figyelembevételével tájékoztatta a felperest kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményéről. Ilyen körülmények között a jogi képviselővel eljáró felperes még az ingatlan állagromlását sem részletezte, a bíróság felhívásainak pedig egyáltalán nem tett eleget. A Pp. 141. § /6/ bekezdése egyértelmű jogkövetkezményként írja elő, hogy ha a fél tényállításai előadásával

késlekedik, illetve annak a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, úgy a bíróság a fél előadásának előterjesztésének bevétele nélkül köteles az ügyben határozni. Kereseti tényállítások megtételére szakértői bizonyítást kérni nem lehet, és ugyanígy tényállítások hiányában tanúbizonyítás elrendelésére sem kerülhet sor. E bizonyítási kérelmek előterjesztése tehát nem pótolhatta a felperes tényállítás megtételi kötelezettségét, ezért arról is helyesen döntött a bíróság, hogy a gondos és eljárást elősegítő pervitel mellett megtett nyilatkozatok hiányában további bizonyítás elrendelésére sem kerülhetett sor.

A Pp. 234. § /1/ bekezdése szerint a fellebbezés határideje 15 nap. A fellebbezés petítumának és részletes indokolásának előterjesztésére tehát törvényi határidő van megszabva. A felperes fellebbezését e határidőn belül csak annyiban terjesztette elő, hogy változatlanul fenntartotta az elsőfokú eljárásban általa korábban már előadottakat. Az elsőfokú bíróság felhívásai ellenére fellebbezését továbbá nem pontosította, annak részletes indokolását nem tárta a bíróság elé, holott arra maga kért póthatáridő engedélyezését. Ilyen körülmények között a fellebbezés érdemi elbírálása kapcsán csupán az elsőfokú eljárásban már előadott, és a fentiek szerint hiányos felperesi nyilatkozatokat lehetett figyelembe venni, a másodfokú tárgyalás elhalasztásával a fellebbezés jogi indokainak előterjesztésére vonatkozó hiányosság kiküszöbölésére semmiképpen sem kerülhetett volna sor. Megjegyzi továbbá az ítéletábra, hogy a Pp. 245. §-a egyértelműen olyan szabályozást ad, hogy a fellebbezési tárgyalásra szabályszerűen megidézettek távolmaradása a fellebbezés elintézését nem gátolja, és csupán abban az esetben kerülhet sor a tárgyalás elhalasztására, ha a távolmaradó fél meghallgatását a másodfokú bíróság szükségesnek tartja. A felperesi jogi képviselő 19. sorszám alatt előterjesztette fellebbezését, a másodfokú bíróságnak e fellebbezés elintézéséhez a jogi képviselő személyes meghallgatására szüksége nem volt, ezért a másodfokú tárgyalás elhalasztása törvényi tilalomba ütközött volna. Miután az ily módon elmulasztott másodfokú tárgyalás miatt igazolási kérelemnek sincs helye (Pp. 245. §), így annak a körülménynek sem volt jelentősége, hogy jelenleg a felperesi jogi képviselő beteg.

Az ítéletábra a fenti indokok alapján az elsőfokú bíróság mulasztásos ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett tájékoztatási kötelezettségének és helyesen alkalmazta a Pp. 141. § /2/ és /6/ bekezdését. A felperesi fellebbezés alaptalan volt, ezért a felperes köteles az I. és II. rendű alperesek jogi képviselével kapcsolatosan felmerült, és az ítéletábra által a Pp. 67. § /2/ bekezdésére figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, valamint /5/ és /6/ bekezdése, illetve a II. rendű alperes vonatkozásában e rendelet 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból. A munkadíjak meghatározásánál figyelemmel volt az I. és II. rendű alperesek jogi képviselője által kifejtett munkára, továbbá arra, hogy az I. rendű alperes jogi képviselője a kitűzött tárgyaláson személyesen is megjelent, míg a II. rendű alperes jogi képviselője munkadíja után áfa fizetési kötelezettség is keletkezett. A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért az ítéletábra a le nem rótt

- 4 -

fellebbezési eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelete 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a alapján határozott.

Szeged, 2009. január 19. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
előadó bíró

Dr. Kiss Gabriella sk.
táblabíró